

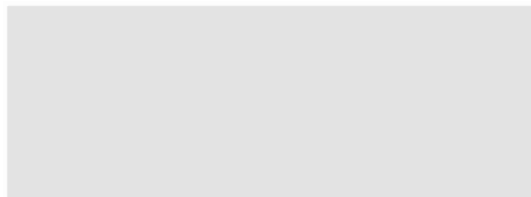
ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr.4791

Dosar nr.6140/2/2011

Ședința publică de la 15 noiembrie 2012

Președinte:

- Judecător
- Judecător
- Judecător
- Magistrat asistent

&&&

S-a luat în examinare recursul declarat de Forăscu Vasile, împotriva sentinței nr. 5931 din 17 octombrie 2011 a Curții de Apel București- Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal s-a prezentat recurentul-reclamant Forăscu Vasile reprezentat de avocatul Ion Ghigheanu și intimata-pârâtă Agenția Națională de Integritate prin consilierul juridic

Procedura completă.

În prealabil, avocatul recurentului a solicitat instanței să-i încuviințeze proba cu înscrisuri, precizând că este vorba de o copie certificată a rezoluției nr. 2211/P/2011 din 3 august 2012 a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale a numitului Forăscu Vasile sub aspectul infracțiunilor prevăzute de art. 292 și art. 253¹ din Codul penal.

Consilierul juridic al intimatei Agenția Națională de Integritate s-a opus cererii de administrare a probei cu înscrisuri, învederând instanței că înscrisul pe care recurentul intenționează să-l depună nu are legătură cu cauza.

În temeiul art. 305 Cod procedură civilă, Înalta Curte încuviințează proba cu înscrisuri, urmând a aprecia asupra concludenței cu ocazia deliberării.

Nemaifiind alte cereri de formulat, Înalta Curte acordă cuvântul pe recurs.

Recurentul-reclamant, prin apărător, a susținut recursul, solicitând admiterea acestuia cu referire la motivele scrise.

Reprezentantul intimatei a pus concluzii de respingere a recursului ca nefondat pentru considerentele arătate în cuprinsul întâmpinării.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Reclamantul Forăscu Vasile a chemat în judecată Agenția Națională de Integritate solicitând instanței ca în contradictoriu cu aceasta să dispună **anularea Raportului de Evaluare încheiat la data de 17 mai 2011** de către pârâtă.

În motivarea acțiunii reclamantul a arătat că prin Raportul de evaluare s-a reținut o stare de incompatibilitate între calitatea de Director General al SC Cotroceni SA și cea de Consilier General al Municipiului București în perioada 25 iunie 2004-19 iunie 2008.

Starea de incompatibilitate, arată reclamantul, a fost reținută prin aceea că între de Consiliul General al Municipiului București prin Administrația Fondului Imobiliar și SC Cotroceni SA a fost încheiat contractul de prestări servicii nr. 1455/24 iulie 2000 privind administrarea imobilelor aflate în proprietatea statului situate pe raza sectorului 5.

Reclamantul a mai arătat că prin același raport pârâta a dispus și sesizarea Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 5 București pentru cercetarea existenței eventualei infracțiuni de fals în declarații.

Curtea de Apel București- Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal prin sentința civilă nr.5931 din 17 octombrie 2011 a respins cererea formulată de reclamant ca neîntemeiată.

Pentru a se pronunța astfel, instanța a reținut, în esență, următoarele:

Din actele dosarului a rezultat că reclamantul a deținut în perioada 2000-2004 și în perioada 2004-2008 funcția de consilier

general în cadrul Consiliului General al Municipiului București (CGMB) în același timp începând cu anul 1994 și până în prezent a deținut și calitatea de administrator al SC Cotroceni SA, funcția de președinte și calitatea de asociat în perioada 1998 până în prezent, situație necontestată de altfel de către reclamant.

Conform hotărârii CGMB nr. 186/24 iunie 2000 la momentul încheierii contractului de prestări servicii nr. 1455/24 iulie 2000 între CGMB, prin Direcția Generală de Administrare a Fondului Imobiliar și SC Cotroceni SA, reclamantul avea calitatea de consilier în cadrul CGMB. Acest contract de prestări servicii a fost reînnoit prin șase acte adiționale care sunt în derulare și în prezent, ultimul dintre acestea începând să producă efecte juridice din data de 1 iulie 2010.

Situația de fapt existentă se încadrează în dispozițiile art. 90 din Legea nr. 161/2003, instanța înlăturând ca nepertinente susținerile reclamantului potrivit cărora s-a abținut de la vot în cadrul ședințelor CGMB în cadrul cărora forul deliberator al Municipiului București a încheiat contractele de prestări servicii în discuție.

S-a apreciat ca nerelevantă din punct de vedere juridic împrejurarea că la data încheierii contractului de prestări servicii nr. 1455/2000 nu erau în vigoare prevederile Legii nr. 161/2003, deoarece efectele stării de incompatibilitate vizează o perioadă ulterioară intrării în vigoare a acestui act normativ, iar reclamantul, în calitatea arătată, a încheiat 6 acte adiționale la contractul inițial.

Mai reține instanța că în nicio declarație de avere completată de reclamant pentru anii fiscali 2004-2007 nu apar menționate veniturile din dividende obținute de acesta de la SC Cotroceni SA, acestea fiind evidențiate însă în informațiile transmise Administrația Finanțelor Publice Sector 5 București prin adresa nr. 18590/18 februarie 2011 anexată punctului de vedere transmis către Agenția Națională de Integritate.

Împotriva sus-menționatei sentințe a declarat recurs **reclamantul Forăscu Vasile**.

Subliniind în esență că sentința civilă atacată a fost dată cu aplicarea greșită a legii și că sunt astfel incidente dispozițiile art. 304 pct.9 Cod procedură civilă, recurentul a arătat că reținându-se

o situație de fapt incompletă s-a concluzionat greșit că a existat starea de incompatibilitate în ceea ce-l privește.

În acest sens s-a arătat că SC Cotroceni SA a fost înființată prin Decizia nr.589/17 iulie 1991 emisă de Primăria Municipiului București, care a preluat patrimoniul sucursalei Cotroceni a fostei RAIAL Imobiliara RA, societatea având ca obiect de activitate administrarea, întreținerea, închirierea și vânzarea fondului locativ de stat în baza unor contracte de prestări servicii încheiate cu RAIAL Imobiliara RA.

Încă din anul 1991 între SC Cotroceni și RAIAL Imobiliara RA (devenită ulterior Direcția de Administrare a Fondului Imobiliar din cadrul Primăriei Municipiului București) au fost încheiate contracte pentru prestări servicii în domeniul administrării, întreținerii, reparării, construirii și vânzării de locuințe. Astfel, în 1996 s-a încheiat contractul nr.41432 între Consiliul Local al Municipiului București și SC Cotroceni SA având ca obiect aceeași administrare și vânzare a fondului locativ de stat aferent sectorului 5. În anul 2000 s-a încheiat contract de prestări servicii nr. 1455/24 iulie 2000 între Primăria Municipiului București prin Direcția Generală de Administrare Imobiliară și SC Cotroceni SA având același obiect și cu privire la care s-au încheiat ulterior 6 acte adiționale.

Așadar, SC Cotroceni SA desfășoară activitate încă din anul 1991, iar recurentul, care a dobândit calitatea de consilier general în cadrul CGMB în anul 2000, și al cărei vot a fost unul pur formal, nu are nicio contribuție sau influență la încheierea și executarea contractelor de prestări servicii amintite.

Dacă s-ar accepta că în privința contractului nr. 1455/2000 recurentul a influențat încheierea, executarea contractului s-ar ajunge la concluzia greșită că o astfel de influență s-ar fi exercitat la încheierea tuturor celorlalte contracte cu toate societățile foste ICRAL-uri.

Mai mult, în opinia recurentului, instanța de fond nu a reținut că încheierea contractului mai înainte menționat a avut loc înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 161/2003, astfel încât această lege nu își poate produce efectele asupra contractului; actele adiționale nu au o existență proprie ci sunt indisolubil legate de existența contractului și nici în privința acestora nu s-a dovedit că SC

Cotroceni SA ar fi avut vreun avantaj din calitatea de consilier a recurentului.

În același timp, contractul în discuție a fost încheiat de o direcție din cadrul Primăriei Municipiului București (Direcția Generală de Administrare a Fondului Imobiliar) și acest fapt nu este interzis de art. 90(1) din Legea nr. 161/2003.

La data emiterii raportului de evaluare recurentul nu mai avea calitatea de consilier general în cadrul CGMB care ar fi putut determina situația de incompatibilitate.

În fine, nedeclararea sumelor de bani provenite din dividende în formularul declarației de avere a reprezentat o simplă neglijență, fără consecințe juridice deoarece pentru aceste sume s-a plătit impozit așa cum rezultă din informațiile comunicate de Administrația Finanțelor Publice Sector 5.

Prin **întâmpinare**, **Agencia Națională de Integritate (ANI)** a susținut menținerea ca legală și temeinică a sentinței recurate, deoarece autoritatea intimată a evaluat în mod corect existența stării de incompatibilitate raportat la dispozițiile art. 90 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnității publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare. În principal, apărările intimatei s-au axat pe corecta situație de fapt reținută de prima instanță, apreciindu-se că susținerile din cererea de recurs nu sunt de natură a înlătura starea de incompatibilitate în care recurentul-reclamant s-a aflat.

Examinând cauza din perspectiva normelor legale aplicabile, a probatoriului existent la dosar, **Înalta Curte reține că recursul este nefondat** și îl va respinge ca atare, pentru cele ce vor fi punctate în continuare:

Obiectul acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul Forăscu Vasile a vizat *anularea Raportului de evaluare nr.71129/G/II din 17 iunie 2011 prin care Agenția Națională de Integritate a constatat că în perioada 25 iunie 2004-19 iunie 2008 (perioada exercitării mandatului de consilier general în cadrul Consiliului General al Municipiului București) reclamantul s-a aflat în stare de incompatibilitate, în calitate de consilier general și, concomitent, director general, administrativ, asociat, acționar la SC Cotroceni SA - societate comercială cu care CGMB - Administrația*

Fondului Imobiliar a încheiat contractul de prestări servicii nr. 1455/24 iulie 2000, fiind încălcate astfel dispozițiile art. 90 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

Așa cum se poate lesne observa din considerentele sentinței aflate în control judiciar, instanța de fond analizat atât susținerile reclamantului cât și apărările pârâtei și raportând situația de fapt conturată de actele dosarului la prevederile art. 90(1) din Secțiunea a IV-a (Incompatibilități privind aleșii locali) Capitolul III (Incompatibilități) Titlul IV (Conflictul de interese și regimul incompatibilităților în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice) din Legea nr. 161/2003, a concluzionat asupra netemeinicii acțiunii în anulare și, implicit, asupra legalității Raportului de evaluare contestat în cauză.

Din Hotărârile CGMB nr. 186/24 iunie 2000 și nr. 100/25 iunie 2004 și adresa nr.39347/22 februarie 2011 a ONRC rezultă fără dubiu că reclamantul a deținut concomitent calitatea de consilier general în cadrul CGMB și calitatea de director general, administrator, asociat al SC Cotroceni SA în perioada 2000-2008 care include deci și perioada evidențiată în raport.

Contractul de prestări servicii nr. 1455 a fost încheiat între CGMB -Direcția Generală de Administrare a Fondului Imobiliar și SC Cotroceni SA la data de 24 iulie 2000, când reclamantul avea calitatea de consilier în cadrul CGMB. Acest contract a fost reînnoit prin 6 acte adiționale, fiind în derulare la momentul judecății.

În acest context factual, în mod judicios judecătorul fondului a reținut că a existat starea de incompatibilitate interzisă în mod expres prin art. 90 (1) din Legea nr. 161/2003 potrivit căruia: *„Consilierii locali și consilierii județeni care au funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor ori alte funcții de conducere, precum și calitatea de acționar sau asociat la societățile comerciale cu capital privat sau cu capital majoritar de stat ori cu capital al unei unități administrativ-teritoriale nu pot încheia contracte comerciale de prestări de servicii, de executare de lucrări, de furnizare de produse sau contracte de*

asociere cu autoritățile administrației publice locale din care fac parte, cu instituțiile sau regiile autonome de interes local aflate în subordinea ori sub autoritatea consiliului local sau județean respectiv ori cu societățile comerciale înființate de consiliile locale sau consiliile județene respective."

Sunt într-adevăr fără relevanță juridică sub aspectul stării de incompatibilitate susținerile reclamantului, reiterate și prin cererea de recurs, potrivit căroră instanța de fond nu a avut în vedere faptul că SC Cotroceni SA a încheiat încă din anul 1991 contracte de prestări servicii cu fostul RAIAL Imobiliara RA (devenită Direcția Generală de Administrare a Fondului Imobiliar din cadrul Primăriei Municipiului București) în domeniul administrării și vânzării fondului locativ aferent sectorului 5 București, că votul său în CGMB nu a fost decisiv ci doar formal, că nu s-a dovedit că SCC SA ar fi avut vreun avantaj de pe urma dublei calități a reclamantului.

Nici critica recurentului privitoare la lipsa de efecte juridice a Legii nr. 161/2003 asupra contractelor de presări de servicii încheiate în anul 2000 nu poate fi acceptată câtă vreme nu contractul este vizat aici ci starea de incompatibilitate în care s-a aflat recurentul-reclamant în perioada 2004-2008, perioadă în care au fost încheiate 6 acte adiționale la contractul arătat, când reclamantul a deținut concomitent, contrar celor prevăzute în art. 90(1) din Legea nr. 161/2003, funcția de consilier general în CGMB și pe cea de director general, administrator, asociat al SC Cotroceni SA.

Cu atât mai mult este fără semnificație juridică susținerea că la data emiterii Raportului ANI recurentul nu mai avea calitatea de consilier general în cadrul CGMB, fiind menționată clar perioada de incompatibilitate.

În privința mențiunilor referitoare la nedeclararea sumelor încasate cu titlu de dividende de la SC Cotroceni SA în formularele/declarațiile de avere pentru anii fiscali 2004-2008, cuprinse atât în Raportul de Evaluare cât și în considerentele sentinței recurate, se apreciază că acestea au doar un caracter adițional față de celelalte dovezi pe baza cărora s-a constatat starea de incompatibilitate, în condițiile în care aspectele legate de nedeclararea tuturor veniturilor nu face obiectul demersului judiciar de față.

De altfel, acest fapt este confirmat de actul depus în fața instanței de recurs de către reclamant, respectiv de Rezoluția din 3 august 2012 a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de Forăscu Vasile sub aspectul infracțiunilor de fals în declarații prevăzute de art. 292 Cod penal și de conflict de interese prevăzut de art. 235¹ Cod penal, act însă care este neconcludent sub aspectul stării de incompatibilitate la care se referă art. 90 din Legea nr. 161/2003 și a cărei analiză se face din perspectiva acestei norme.

Concluzia care se desprinde este aceea că atât abordarea cât și soluția asupra căreia s-a oprit instanța de fond sunt în acord cu probatoriul administrat și cu legea aplicabilă, că nu există motive pentru casarea/modificarea sentinței recurate.

Văzând și dispozițiile art. 312(1) Cod procedură civilă și art. 20(1) din Legea nr. 554/2004 modificată și completată

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul declarat de Forăscu Vasile, împotriva sentinței nr. 5931 din 17 octombrie 2011 a Curții de Apel București- Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 15 noiembrie 2012.

